ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ «ΕΠΙΧΡΙΣΙΣ»

Οἱ ὑπηρεσιακοὶ ὑπουργοὶ εἰς τὰ «ἐπίκαιρα» διὰ τὰς ἐκλογὰς ὑπουργεῖα θὰ προσπαθήσουν ἀσφαλῶς, μὲ τὴν ἔκδοσιν ἐγκυκλίων, ἀκόμη καὶ μὲ τὴν προσωπικὴν παρακολούθησιν, νὰ ἐξασφαλίσουν ἀμεροληψίαν τῶν ὀργάνων τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς Τάξεως. Ἀλλά, αὐτὴ ἡ ὑπηρεσιακὴ «ἐπίχρισις» τῆς κυβερνήσεως δὲν δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν Ἀντιπολίτευσιν, ἡ ὁποία φρονεῖ ὅτι ἀποτελεῖ νόθευσιν τοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ ἡ ψυχολογικὴ ἀτμοσφαῖρα, ποὺ ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς παραμονῆς εἰς τὴν ἀρχὴν μιᾶς κυβερνήσεως πολιτικῆς καὶ δυναμένης, πέραν τῶν τομέων τῆς διοικήσεως καὶ ἀσφαλείας, νὰ ἐπηρεάσῃ διὰ μέτρων τῶν ἄλλων ὑπουργείων ἢ καὶ διὰ τῆς ἁπλῆς ἀσκήσεως τῆς ἐξουσίας.

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Ὁ κ. Μανιαδάκης, ὁμιλῶν πρὸς τὸν Βασιλέα, ἐτόνισεν ὅτι ὑπάρχει μέγας κίνδυνος ἐκ τῆς «πρωτοφανοῦς διευρύνσεως τοῦ Λαϊκοῦ μετώπου, ἀπὸ τῆς ἄκρας δεξιᾶς μέχρι τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς». Ὁ κίνδυνος αὐτὸς ὑπάρχει, λόγῳ τῆς πληθώρας τῶν κομμάτων καὶ τῆς ἀδυναμίας ἐκπροσωπήσεώς των μὲ τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα, ἄλλως ἢ διὰ τῆς συμπράξεως. Τὸ ὑπὸ δημιουργίαν λαϊκὸν μέτωπον εἶναι καρπὸς τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος.

ΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Πρόκειται, ὡς πληροφορούμεθα, νὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις διὰ τὸν τρόπον διαθέσεως τῶν εἰσιτηρίων τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς διὰ τὴν δευτέραν ἑβδομάδα τῶν παραστάσεών της εἰς τὴν πόλιν μας. Ἐὰν ὅλαι αἱ θέσεις, ἄνευ σύστασιν ἐξαιρέσεως, διατίθενται εἰς τὴν θυρίδα, ἐκφράζεται φόβος νὰ καταλήξουν εἰσιτήρια εἰς τὸ «ἐμπόριον», πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θὰ θέλουν ὡρισμένας θέσεις καὶ θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ πληρώσουν, ἀλλὰ καὶ θὰ διευρεστηθοῦν οὗτοι, ἐπειδὴ ἐὰν ἠκολουθήθη ἡ παλαιὰ τακτικὴ τῆς «κρατήσεως» ὡρισμένων θέσεων διὰ τοὺς, τακτικοὺς θεατρομανεῖς. Ἐὰν πάλιν κρατοῦνται θέσεις, θὰ ἐπαναληφθοῦν τὰ παράπονα τῶν λεγομένων «κοινῶν θεατῶν» ποὺ ἔχουν καὶ οὗτοι δικαίωματα. Ἀντιμετωπίζεται καὶ τρίτη λύσις, συμβιβαστική: νὰ κρατοῦνται περισσότερον ἀριθμὸς θεωρείων καὶ θέσεων πλατείας διὰ τοὺς συνδρομητάς, τρόπον τινά, τοῦ θεάτρου, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν πρεμιέρας, εἴτε διὰ τὰς ἄλλας παραστάσεις νὰ διατίθενται ὅλαι αἱ θέσεις ἀπὸ τὸ ταμεῖον. Ὑπάρχει δὲ καὶ ἄλλη ἀκόμη λύσις, ἡ ὁποία θ' αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν θεατῶν καὶ θὰ περιορίσῃ ἐκείνους ποὺ δὲν θὰ δυνηθοῦν ν' ἀκούσουν καὶ νὰ ἴδοῦν τὸ ἐθνικόν μας μελόδραμα: Νὰ μείνῃ ἡ Λυρικὴ Σκηνὴ καὶ διὰ τετάρτην ἑβδομάδα, ἀρκεῖ νὰ ἐκδηλωθῇ ἐνδιαφέρον διαθέσεως τῶν εἰσιτηρίων. Εἴμεθα δὲ εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι οἱ διοικοῦντες τὴν Λυρικὴν Σκηνὴν, συγκινημένοι ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Πατραϊκοῦ κοινοῦ, θὰ ἦσαν πρόθυμοι νὰ ἐγκρίνουν παραμονὴν αὐτῆς καὶ διὰ τετάρτην ἑβδομάδα. Ἔτσι, ἐλπίζομεν νὰ πᾶ ε ὅλα καλὰ μέχρι τέλους τῆς μεγάλης αὐτῆς μουσικῆς πανδαισίας, ἡ ὁποία μᾶς προσφέρεται.

ΑΠΟΚΡΕΩ

Παραπονοῦνται μερικοὶ ὅτι λόγῳ τῶν ἐκλογῶν θὰ μειωθῇ ἡ ἑορταστικὴ περίοδος τῶν Ἀπόκρεω. Ἀλλά, μήπως αἱ ἐκλογαὶ δὲν εἶναι, κατὰ κάποιον τρόπον, καρναβάλι; Ἐλπίζεται νὰ μὴ λείψῃ ὁ ἰδιοθυμος τόνος...

Ο κ. ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Σάββα Παπαπολίτη ὡς ἀρχηγοῦ τῆς ΕΠΕΚ, ὕστερα ἀπὸ μακρὰν κοινοβουλευτικὴν ἐκπροσώπησιν τοῦ κόμματος τούτου, εἶναι μία ἐπιβράβευσις τῆς προσωπικῆς του συμβολῆς εἰς τὴν προοδευτικὴν ἑκστρατείαν τοῦ ἀειμνήστου στρατηγοῦ Πλαστήρα, τῆς ἀφοσιώσεώς του εἰς τὸ κόμμα ποὺ ἐνεσάρκωσε τοὺς πόθους μεγάλης μερίδος τῆς νέας γενεᾶς, ἀλλὰ καὶ τῆς συμβολῆς του εἰς τὴν ἐπιβίωσιν τούτου μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἱδρυτοῦ του. Τὸ μόνον ποὺ θὰ ἠμποροῦσε νὰ παρατηρήσῃ κανεὶς εἶναι ὅτι ὁ κ. Παπαπολίτης, μολονότι διηύθυνε δημοκρατικῶς τὴν ΕΠΕΚ, εἶχεν ἐπιβληθῆ ἐκ τῶν πραγμάτων ὡς ἀρχηγὸς αὐτῆς καὶ καθυστέρησεν ἡ τυπικὴ ἀναγνώρισις τῆς πραγματικότητος.

ΑΙ ΑΠΑΓΩΓΑΙ

Ὅσον αὐστηρὰ μέτρα καὶ νὰ ληφθοῦν κατὰ τῶν ἀπαγωγέων διδασκαλισσῶν, φοβούμεθα ὅτι δὲν θὰ φέρουν ἀποτέλεσμα, ἐφ' ὅσον εἰς τὰς ἐπικινδύνους περιοχὰς στέλλονται ἐξ ἴσου ἐπικίνδυνοι διδασκάλισσαι, δροσεραὶ καὶ στρουμπουλαί. Ἐκεῖ, θὰ ἔπρεπε νὰ στέλλωνται μόνον... γεροντοκόραι τῆς παλαιᾶς σχολῆς καὶ αὐτοί, περισσότερον ἀπὸ πάντα φόβον ποινῆς, θὰ ἔκοβαν τὸ κακὸν μὲ τὸ μαχαίρι!

Ἡ Ἐθνικὴ Λυρικὴ Σκηνή

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ

Ἡ πρώτη παράστασις τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς ἦτο μία ἀξιόλογος ἐπιτυχία, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Τὸ θέατρο, μετὰ τὴν ὡραίαν ἀνακαίνισίν του, εὗρῆκε τὸ ἔμψυχον ὀλικὸν ποὺ ἐχρειάζετο διὰ μίαν θριαμβευτικὴν ἀξιοποίησιν. Τὸ κοινόν, ἐκλεκτὸν καὶ συγκινημένον ἀπὸ τήν, μετὰ τόσα ἔτη ἀνασύνδεσιν τῆς ἐποχῆς μας μὲ τὴν παράδοσιν τῶν Πατρῶν εἰς τὸν τομέα τῆς ὄπερας, ὁ θίασος τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς, μὲ ὅλους τοὺς πρωταγωνιστὰς καὶ τὰς πρωταγωνιστρίας, μὲ ὅλα τὰ βασικά του στελέχη, μὲ θαυμασίαν χορωδίαν, μὲ ὅλον τὸν τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν καὶ τοὺς «ἀφανεῖς» ἐργάτας καὶ μὲ μίαν ἀρτιωτάτην ὀρχήστραν, πελαμβάνουσαν τοὺς ἀριστεῖς εἰς κάθε ὄργανο. Μιὰ ἐποχὴ ὡραία ξαναγεννιέται...

Ἐγένετο — ἀτυχῶς — προσπάθεια νὰ μειωθῇ ἡ ἐντύπωσις ἀπὸ τὴν «ἀποστολικὴν» θὰ ἔλεγε κανεὶς κάθε δον τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς εἰς τὴν πόλιν μας, διὰ τὴν ἐπικοινωνίαν μὲ ἕνα ἐκλεκτὸν ἐκ παραδόσεως κοινόν, ποὺ ἦτο τόσα χρόνια ἐγκαταλελειμμένον. Καὶ ἐγράφη εἰς ἀθηναϊκὴν — εὐτυχῶς — ἐφημερίδα ὅτι τάχα ὁ Γενικὸς διευθυντὴς τῆς Λυρικῆς κ. Φιλοκτήτης Οἰκονομίδης ἐνόμισε τοὺς Πατρινοὺς

«... γιὰ Κοινὸ κατωτέρας ποιότητος καὶ τοὺς στέλνει μελοδραματικὸν θέαμα μὲ μειωμένην ὀρχήστρα — οἱ ὀπόλοι ποι μουσικοὶ τοῦ χρειάζονται ἐδῶ στὴν Κρατική...»

Ἀλλά, οἱ Πατρινοί, ποὺ κατέκλυσαν τὸ τόσον κομψὸ καὶ ζεστὸ δημοτικόν μας θέατρον, ἀντελήφθησαν ὅτι αὐτὰ τὰ πικρὰ λόγια, ἐὰν δὲν ἐνδένεπνευσαν τὰ ἀθηναϊκὰ «προηγούμενα» πάθη, ἀσφαλῶς τὰ ὑπεκίνησεν ἡ πλήρης ἄγνοια τῶν πραγμάτων, Διότι, εἶναι μὲν ἀλήθεια ὅτι εἰς τὴν πόλιν μας δὲν ἦλθαν ὅλα τὰ (45) ὄργανα τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς καὶ ἦλθαν μόνον 34, ἀλλὰ δὲν χωροῦσαν περισσότερα εἰς τὸ θέατρον. Οἱ θεαταὶ εἶδαν ὅτι ἦσαν στριμωγμένοι καὶ ὅτι ἀόμη εἶχον καταλάβει καὶ ἀμφοτέρας τὰς ἐξόδους κινδύνου, ὅπου (ἴσως κακῶς) εἶχον τοποθετηθῆ ὄργανα! Ποῦ νὰ τὰ ἔβαζε τὰ ἄλλα ὁ κ. Οἰκονομίδης;

Ἡ Λυρικὴ Σκηνὴ ἐξετίμησε τὸ Πατραϊκὸν κοινὸν καὶ δὲν τὸ θεώρησε ὡς «κατώτερον», εἶναι, ἄλλως τε, εὐρύτατα διαδεδομένη ἡ φήμη τοῦ Πατραϊκοῦ κοινοῦ. Δυστυχῶς, ὅμως, εἶναι τὸ θέατρό μας κατώτερο τῶν ἀναγκῶν τῆς πόλεως καὶ τῆς συγκροτήσεως τοῦ ἐθνικοῦ μας μελοδράματος. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, εἶδαμε εἰς τὴν ὀρχήστρα μερικοὺς ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς καλλιτέχνας τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας, ποὺ τοὺς ἔφερε ὁ κ. Οἰκονομίδης εἰς τὴν Πάτρα.

Γενικῶς, ἡ πρώτη παράστασις ἀπὸ ἀπόψεως ὀρχήστρας ὑπῆρξε θαυμασία καὶ μυσταγωγική. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ κοινὸν ἐχειροκρότησε μὲ τόσον ἐνθουσιασμὸν τὸν μαέστρον κ. Εὐαγγελάτον εἰς τὸ τέλος τῆς παραστάσεως.

Ἐπίσης πρέπει νὰ τονισθῆ ἡ ἀρίστη ἐντύπωσις, ποὺ προεκάλεσεν ἡ χορωδία. Ἦταν, ἀληθινά, μια ἔκπληξις, ὕστερα ἀπὸ ὅ,τι ἐσυνηθίζετο νὰ θεωρῆται ὡς τώρα ὡς κανονικὸν ἐπίπεδον τῆς χορωδίας. Διαλεγμένοι οἱ καλλιτέχναι της, ἀπετέλεσαν ἕνα σύνολον ποὺ ἐστάθηκε περίφημα καὶ ἀπετέλεσε τὸ δίκαιο ἰσοζύγισμα τῆς ὀρχήστρας.

Γιὰ τὴν πρωταγωνίστρια, τὴν κ. Ζωὴ Βλαχοπούλου, ὅ,τι καὶ νὰ λεχθῆ θὰ εἶναι λίγο. Ἔπαιξε μὲ μεγάλη συγκίνησι καὶ τραγούδησε μὲ τὴν καρδιά της. Ἡ φωνή της εἶναι ἀνώτερη κριτικῆς. Μιλοῦμε μόνο γιὰ τὴν συγκεκριμένη πρώτη βραδυά, ποὺ τὴν ἀπέδειξε κυρίαρχη τῆς σκηνῆς καὶ σκόρπισε τὸν ἐνθουσιασμό.

Τενόρους, εἶναι γνωστό, πῶς δὲν ἔχομε ἐκείνους ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουμε. Ὁ κ. Μαυράκης ἦτο ἀρκετὰ γλυκὸς καὶ συμπαθής, ὄχι βέβαια ἰδανικός. Ὡστόσο, ὅταν μιλοῦμε γιὰ Λυρικὴ Σκηνὴ δὲν πρέπει νὰ ἀδικοῦμε τοὺς καλλιτέχνας, οἱ ὁποῖοι εἶναι σωστοὶ ἥρωες, ἀφοῦ ἀπὸ ἀπόψεως συνδικαλιστικῆς κρατοῦν τὴν χαμηλότερη βαθμίδα τῆς Κρατικῆς μερίμνης (τὰ συμβόλαιά τους ἔχουν ἰσχὺν μόνον... 15 ἡμερῶν καὶ ἀνανεώνονται μέν, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀβεβαιότητα) καὶ ἀπὸ ἀπόψεως μισθολογικῆς δὲν ὑπερβαίνουν ἕναν ἄπλην... εἰ διεκευμένον ἐργατοτεχνίτη οἱ περισσότεροι, ἔτσι ποὺ οἱ προικισμένοι μὲ τὸ θεῖο λαρύγγι νὰ τρέπωνται σὲ ἐπαγγέλματα ποὺ ἀποτελοῦν κατάπτωσι ἔναντι τῆς ὑψηλῆς Τέχνης ἢ νὰ φεύγουν στὸ ἐξωτερικὸ καὶ νὰ ἐπαν δρῶνουν τὰ ξένα μελοδράματα. Αὐτό, ὅμως, εἶναι ἕνα γενικώτερο ζήτημα ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ ἀντιμετωπίση κάποτε τὸ Κράτος, διότι ἔχει πολὺ παραμελήσει καὶ ἀδικήσει τὸ μελόδραμα, πού, ὅμως, εἶναι τὸ θέαμα καὶ τὸ ἀκρόαμα ἐκεῖνο, ποὺ περισσότερο συγκινεῖ εὐρύτερες λαϊκὲς μάζες καὶ ἐπίσκεται πιὸ κοντὰ στὸν λαό.

Ὅταν, ὑπὸ αὐτὲς τὶς συνθῆκες, ὑπάρχουν, καλλιτέχνες ποὺ θυσιάζονται στὸ κρατικὸ θέατρο, τέτοιους ἥρωες πρέπει νὰ τοὺς σεβώμεθα καὶ νὰ τοὺς χειροκροτοῦμε γιὰ τὴν ἠθική τους πρᾶξι, ἐξέχωρα ἀπὸ τὴν καλλιτεχνική τους ἀξία, γιατί εἶναι λειτουργοὶ τῆς τέχνης καὶ φίλοι τοῦ λαοῦ μας. Μὴν ξεχνοῦμε ὅτι στὴν Γιουγκοσλαβία ἔχουν 4 μελοδράματα καὶ ἐμεῖς δὲν ἔχομε οὔτε ἕνα, ὅταν οἱ καλλιτέχναι, μὲ τὶς 750 δραχμὲς τὸ 15θήμερον δὲν ξέρουν ἂν θὰ δουλέψουν καὶ στὸ ἑπόμενο ἢ θὰ κλείσῃ τὸ θέατρο.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι αὐτοὺς ποὺ ἔχει ἡ Λυρικὴ Σκηνή, αὐτοὺς ἔφερε στὴν Πάτρα. Δὲν ἔγινε καμμιὰ μείωσις τῆς πόλεώς μας, ἀλλὰ τιμὴ καὶ ἐξύψωσις. Καὶ ἡ πόλις μας αἰσθάνεται καὶ ἀνταποκρίνεται.

Χ.

ΑΦΘΟΝΟΣ ΠΤΩΣΙΣ ΧΙΟΝΩΝ ΕΙΣ ΠΟΛΛΑΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑΣ ΧΩΡΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Εὐρώπης ἐκαλύφθη ἀπὸ χιόνας. Εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Γενεύης ἔχουν καλυφθῆ ἐκ χιόνων τὰ πέριξ ὄρη καὶ ὑπάρχουν φόβοι πτώσεως χιονοστιβάδων. Ἐπίσης χιὼν ἔπεσεν εἰς τὴν Βιέννην. Εἰς Βρυξέλλας ἔπεσεν ἄφθονος χιὼν συνοδευθεῖσα ἀπὸ σφοδροὺς ἀνέμους. Εἰς τὴν Ὁλλανδίαν καὶ Ἰδίᾳ εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Χάγης συνεχίζεται ἡ πτῶσις χιόνος. Εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἔπεσεν χιὼν εἰς τὰς βορείους καὶ κεντρικὰς περιοχὰς τῆς χώρας. Πρῶσις χιόνων ἀνηγγέλθη ἐπίσης ἐκ Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Σκανδιναυίας.

Ἐκ Μόσχας ἀγγέλλεται ὅτι ἡ χιὼν εἰς τὴν Σιβηρίαν ἔχει φθάσει τὸ ἓν μέτρον. Εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπίσης ἔπεσαν χιόνες κυρίως εἰς τὴν δυτικὴν Ἰαπωνίαν. Εἰς τὴν πόλιν Ναγκασάκι, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξερράγη ἡ βόμβα τοῦ ἀτόμου ἔπεσεν ἄφθονον χιὼν παραλύσασα εἰς πολλὰς περιοχὰς τὰς συγκοινωνίας. Εἰς τὸ Βόρειον Βιετνὰμ συνεστήθησαν εἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ψύχους, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐνσκήψει εἰς τὴν περιοχὴν αὐτήν.

Πρόσκλησις

— Συλλόγου Ἐργατῶν Θαλάσσης καὶ Φορτοεκφορτωτῶν Λιμένος Πατρῶν ἡ «Ἀλληλοβοήθεια»

Διενεργουμένων ἀρχαιρεσιῶν πρὸς ἀνάδειξιν Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀντιπροσώπων διὰ τὴν Γ.Σ.Ε.Ε., Ο.Φ.Ε. καὶ διὰ τὸ Ἐργατοπαλληλικὸν Κέντρον Πατρῶν διὰ τὸ τρέχον ἔτος, τοῦ ἄνω Σωματείου αὔριον Παρασκευὴν 13 τρ. ἀπὸ ὥρας 8.30 π.μ. ἕως 2 μ.μ. καλοῦνται τὰ μέλη αὐτοῦ ὅπως προσέλθουν καὶ ψηφίσουν εἰς τὰ παρὰ τὴν λεωφόρον Ὄθωνος — Ἀμαλίας 41 γραφεῖα αὐτοῦ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν μελῶν του ὅπως ἐκτεθῶσι ὡς ὑποψήφιοι νὰ ὑποβάλωσι σχετικὰς αἰτήσεις μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας τῆς σήμερον.

(Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπή)

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

Διεκόπη ἡ κατασκευὴ τῆς δασικῆς ὁδοῦ Ζαρούχλας

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΤΟΥ ΑΧΑΪΑΣ κ. ΙΩ. ΤΡΟΚΑΛΛΗ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Σκόπιμον θεωρῶ νὰ φέρω εἰς τὴν δημοσιότητα ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐγκρίτου ὑμῶν ἐφημερίδος μίαν ἀχαρακτήριστον κυβερνητικὴν τακτικὴν εἰς τὸ θέμα τῆς κατασκευῆς τῆς δασικῆς ὁδοῦ Αἰγείρας—Περιθωρίου—Ζαρούχλης.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ δι' ἐπακολουθήσαντος ταύτην Β. Διατάγματος ἡ ὁδὸς αὕτη εἶχε χαρακτηρισθῆ ἀπὸ ἐτῶν δασική, διότι δι' αὐτῆς θὰ ἐγίνετο ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ τεραστίου δάσους τῆς Ζαρούχλης καὶ τῶν ὑπεράνω τῶν Κοινοτήτων Σελιάνης καὶ Περιθωρίου δασικῶν ἐκτάσεων.

Ἡ Κυβέρνησις ὅμως τοῦ Συναγερμοῦ, ἐκ λόγων κομματικῶν, ἐσμ'κρυνε τὴν ὁδὸν ταύτην μέχρι τῆς Κοινότητος Περιθωρίου, ὥστε νὰ μὴ φθάνῃ εἰς τὸ δάσος τῆς Ζαρούχλης. Τώρα δὲ ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Καραμανλῆ, παρ' ὅλον τὸ ὅτι ἡ προκάτοχός της εἶχε διαθέσει ὡρισμένον χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὴν ἀποπεράτωσίν τη: ἔτιω μέχρι Περιθωρίου, ἠξίωσεν ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν ἐνδιαμέσων κοινοτήτων νὰ προσφέρουν δωρεὰν τὴν προσωπικήν των ἐργασίαν διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἐκτελεστέων ἔργων, ἐν μὴ ἀποδοχῇ τῆς ἀξιώσεώς τη; ἀπειλοῦσα τὴν διακοπὴν τῆς ἀποπερατώσεως τῆς δασικῆς αὐτῆς ὁδοῦ.

Αὐτὴν τὴν κυβερνητικὴν τακτικὴν καταγγέλλω δημοσίᾳ ὡ; πολιτικῶς καὶ ἠθικῶς ἀξιόμεμπτον. Διότι, τὰ κέρδη ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν δημοσίων δασῶν περιέρχονται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ Κράτος καὶ ὄχι εἰς τὰ Ταμεῖα τῶν Κοινοτήτων τῆς περιοχῆς ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ περάσῃ ἡ δασικὸς δρόμος.

Λογικὸν καὶ δίκαιον, συνεπῶς, εἶναι, καὶ ἐφηρμόζετο τοῦτο ἀπὸ καταβολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὅπως αἱ δαπάναι τῆς κατασκευῆς τῶν χαρακτηριζομένων δασικῶν ὁδῶν καταβάλλωνται ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τοῦτο ἔπρεπε νὰ ἰσχύσῃ καὶ διὰ τὴν δασικὴν ὁδὸν Αἰγείρας, Βλοβωκᾶς, Βεργουβίτσης, Σελιάνης, Περιθωρίου, Ζαρούχλης.

Κατὰ μείζονα δὲ λόγον διότι τὴν ὁδὸν ταύτην διήνοιξαν ἀπὸ ἐτῶν διὰ σκληρᾶ; προσωπικῆς των ἐργασίας, οἱ κάτοικοι τῶν ἀνωτέρω κοινοτήτων καὶ ὅταν πλέον τὸ ὅλον ἔργον εἶχε σχεδὸν ἀποπερατωθῆ τότε ἐχαρακτηρίσθη ὑπὸ τοῦ Κράτους ὁδὸς δασική.

Ἡ Κυβέρνησις, ὅμως, τοῦ κ. Καραμανλῆ, εἰδικευμένη, φαίνεται, εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν δρόμων μόνον τῆς πρωτευούσης ἀξιοῖ ἀπὸ τοὺς παραπεταγμένους χωρικοὺς τῶν κοινοτήτων τῶν Δήμων Αἰγείρας καὶ Φελλόης τῆς Αἰγιαλείας νὰ κατασκευάσουν διὰ προσωπικῆς των ἐργασίας, ὅ,τι ὑπολείπεται πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς δασικῆς αὐτῆς ὁδοῦ καὶ νὰ τὴν παραδώσουν κατὰ πάντα τελείως ἑτοίμην εἰς τὸ Κράτος διὰ ν' ἀρχίσῃ τοῦτο νὰ εἰσπράττῃ πάν ὅ,τι ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ἐκεῖ δασῶν θ' ἀποδίδῃ.

Συνέπεια τῆς πρωτοφανοῦς αὐτῆς πολιτικῆς ὑπῆρξε ἡ διακοπὴ τῆς κατασκευῆς τῆς πλουτοφόρου διὰ τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν δασικῆς ὁδοῦ Αἰγείρας—Περιθωρίου πρὸς Ζαρούχλαν, διότι οἱ κάτοικοι τῶν ἐνδιαμέσων κοινοτήτων δὲν ἀνέχονται νὰ γίνουν θύματα αἰσχροκερδοῦς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἱδρῶτος των ὑπὸ τοῦ Κράτους. Ἐλπίζουν ὅμως ὅτι δὲν εἶναι μακρὰν ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Κράτους θὰ πρυτανεύσῃ ἡ λογικὴ καὶ τὸ δίκαιον καὶ θὰ ἐξυπηρετῆται ὄχι τὸ κομματικὸν ἀλλὰ τὸ γενικὸν συμφέρον.

Μετὰ πάσης τιμῆς

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΟΚΑΛΛΗΣ
Πολιτευτὴς Ἀχαΐας

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΝΩΠΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΑΠΑΝΤΑ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐγκρίτου ὑμῶν ἐφημερίδος τῆς 29ης Δεκεμβρίου π. ἔ. ἐδημοσιεύσατε ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ἀντ. Κόλλια, σχετικῶς μὲ τὸν ψηφισθέντα νόμον «περὶ τυποποιήσεως νωπῶν ἀγροτικῶν προϊόντων καὶ ἱδρύσεως κεντρικῶν καὶ τοπικῶν ἀγορῶν αὐτῶν», διὰ τῆς ὁποίας οὗτος, θεωρῶν τὰ ληφθέντα διὰ τοῦ ἀνω νόμου μέτρα ἀψυχολόγητα, ἀπραγματοποίητα καὶ ἀνεφάρμοστα, φρονεῖ ὅτι ταῦτα δὲν πρόκειται νὰ ἐκκινοποιήσουν τοὺς παραγωγοὺς καὶ τοὺς καταναλωτάς.

Ὡς ὑπεύθυνος Διευθυντὴς τῆς Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, ἀσχολούμενος μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπὲρ τὰ εἴκοσι πέντε ἔτη, θεωρῶ τὸν ψηφισθέντα νόμον ὡς μίαν μεγάλην κατάκτησιν τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου διὰ τὴν προστασίαν τῶν παραγωγῶν ἐπιτραπεζίων σταφυλῶν, λαχανικῶν, φρούτων καὶ λοιπῶν νωπῶν γεωργικῶν προϊόντων ἀλλὰ καὶ καθιστῶντα δυνατὴν τὴν λῆψιν μέτρων προστασίας τῶν καταναλωτῶν.

Ἡ Πανελλήνιος Συνομοσπονδία εἶναι ὑπερήφανος, διότι εἰσηγήθη εἰς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον τὰ διὰ τοῦ ψηφισθέντος ὡ; ἄνω νόμου μέτρα καὶ ἔτυχεν υἱοθετήσεως ἡ πρότασίς της ἐκ μέρους αὐτοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ ψηφισθεὶς νόμος προσφέρει ὑπηρεσίας καὶ εἰς τοὺς παραγωγοὺς καὶ εἰς τοὺς καταναλωτάς, καὶ ὡς τοιοῦτον ἐπιβάλλεται νὰ ὀν δεχθοῦν οἱ ἀγρόται. Πολὺ συντόμως, ἄλλως τε, θὰ φανοῦν τ' ἀποτελέσματά του καὶ θὰ δικαιωθοῦν αἱ ἀπόψεις μας.

Διὰ τοῦτο συμβουλεύομεν τὸν φίλτατον κ. Κόλλιαν ὅπως θελήσῃ ν' ἀνιθεωρήσῃ τὰς σκέψεις του καὶ ν' ἀναγνωρίσῃ καὶ αὐτὸς ὅτι ὁ ἐν λόγῳ νόμος εἶναι προστατευτικὸς τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς καταναλώσεως καὶ παρέχει ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἀγροτικὸν κόσμον.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΑΦΕΝΤΑΚΗΣ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΡΩΣΣΙΑ

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΚΑΡΤΑΛΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

σιν. Ἐμεῖς τοὐλάχιστον, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιοδείας μας δὲν εἴδαμε οὔτε ἕνα νεαρὸ κορίτσι μὲ τσιγάρο στὸ στόμα, ὅπως δὲν εἴδαμε καὶ οὔτε ἕνα κορίτσι βαμμένο. Ἐξαίρεσιν ἀποτελοῦν ὅσες ἐργάζονται σὲ μεγάλα ξενοδοχεῖα ὅπου ὡς γραφεῖς καὶ καμαριέρες. Διακρίνεις στὰ χείλη τῶν ἕνα ἴχνος κραγιόν.

ΕΛΑΧΙΣΤΟΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΜΕΛΗ ΤΟΥ Κ. Κ.

Ὅλοι οἱ νέοι στὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν διδάσκονται καὶ καλοῦνται νὰ ἐφαρμόσουν τὸν κομμουνισμό. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι καὶ θὰ γίνουν καὶ μέλη τοῦ Κ. Κ. Πολλὲς δὲ φορὲς δὲν εἶναι οὔτε μέλη τῆς κομμουνιστικῆς νεολαίας, ἡ ὁποία τώρα περιλαμβάνει στοὺ κόλπους τη; δέκα ἑκατομμύρια νέους καὶ νέες.

Γιὰ νὰ γίνῃ κανεὶς μέλος τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ προέρχεται ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν νεολαίαν. Σ' αὐτὴν εἰσέρχονται οἱ νέοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐπιδείξει ἀφοσίωσιν, δραστηριότητα καὶ χαρακτήρα. Συνήθως ἡ παραμονὴ στὶς τάξεις τῆς κομμουνιστικῆς νεολαίας διαρκεῖ 8—10 χρόνια.

Σύμφωνα μὲ τὸ καταστατικὸ τῆς κομμουνιστικῆς νεολαίας, τὰ μέλη της πρέπει:

1) Νὰ μελετοῦν τὴν θεωρία τοῦ Κάρολ Μάρξ, τοῦ Ἔνγκελς, τοῦ Λένιν καὶ τοῦ Στάλιν καὶ νὰ τὴν ἑρμηνεύουν πρὸς τί; πλατιὲς μάζες τῶν νέων τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

2) Νὰ ἐκτελοῦν τὶς ἀποφάσεις τοῦ κόμματος καὶ νὰ μετέχουν κατὰ τρόπον ἐνεργὸν στὴν πολιτικὴ ζωή.

3) Νὰ μορφώνονται ἐπαρ